

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/139/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517208468
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1517208468.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený Bobák, Bollová a spol., s.r.o. advokátska kancelária, Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, proti žalovanému: N. D., H.. XX.XX.XXXX, R. XX, C., o zaplatenie 344,06 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 14. februára 2018 č.k. 56Csp111/2017-54 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v súvisiacej časti o nároku žalobcu na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 120,73 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne z dlžnej sumy od 08.01.2016 do zaplatenia titulom dlhu žalovaného na faktúrach vystavených žalobcom za poskytnuté telekomunikačné služby, v prevyšujúcej časti ohľadom nároku žalobcu na náhradu škody, resp. zaplatenie zmluvnej pokuty žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50%.

2. Vychádzal zo žaloby žalobcu skutkovo odôvodnenej tým, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. B. zo dňa 10.12.2014 a Dodatku k predmetnej zmluve, na základe ktorých žalobca poskytol žalovanému možnosť využívania jeho služieb. Žalovaný sa zaviazal žalobcovi platiť riadne a včas poplatky za poskytnuté služby. Žalovaný sa zaviazal zotrvať v predmetnom zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov od odo dňa uzavretia Dodatku k základnej zmluve - Zmluve o poskytovaní verejných služieb č. B. zo dňa 10.12.2014, keď zo strany žalovaného malo dôjsť k porušeniu podmienok zmluvy.

3. Žalobca navrhol rozhodnúť v skrátrenom konaní vydaním platobného rozkazu, ktorý súd prvej inštancie vydal pod č.k. 56Csp 111/2017-37 dňa 29.05.2017. Platobný rozkaz sa nepodarilo žalovanému doručiť, preto ho súd prvej inštancie uznesením zo dňa 07.06.2017 zrušil. Žalovaný následne nevyužil prostriedky procesnej obrany a ostal v konaní nečinný. Skutkovým základom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie preto boli skutočnosti tvrdené a listinne preukázané žalobcom.

4. Vyhodnotením vo veci vykonaného dokazovania súd prvej inštancie skutkovo ustálil, že strany sporu uzatvorili Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej umožnil žalobca žalovanému využívanie ním poskytovaných služieb (bod 1.1 dodatku), zároveň žalobca odpredal žalovanému mobilný telefón zn. Samsung Galaxy S4 mini black za kúpnu cenu 240,83 eur. Žalovaný sa zaviazal za

poskytnuté služby poskytovať úhrady riadne a včas. Zo strany žalovaného došlo k porušeniu podmienok zmluvy tým, že nezaplatil mesačné úhrady za poskytnuté služby vo výške 120,73 eur.

5. Zhrnul, že žalobca sa v konaní domáha úhrady za poskytnuté služby vo výške 120,73 eur a nároku z titulu zmluvnej pokuty vo výške 240,83 eur, ktorý žalobca ponížil o pomernú časť za každý mesiac zmluvnej viazanosti, po ktorý žalovaný dodržal dohodnuté zmluvné podmienky, a to v súlade so zmluvnými podmienkami strán uvedenými v Dodatku k predmetnej zmluve o poskytovaní verejných služieb č. B. zo dňa 10.12.2014.

6. Procesne vo veci postupoval podľa ust. § 177 ods.2 Zák. č. 160/2015 zb. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 290 CSP a § 297 CSP. Právne ju posúdil podľa ust. § 5 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, §43 ods. 1,2 uvedeného zákona, § 544 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 545 ods. 3 OZ, § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), § 53 ods. 1, 3 a 4 písm. k) OZ a § 53a ods. 1, 2 OZ.

7. Právne argumentoval, že citované ustanovenie § 53 OZ vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, označil ju za neplatnú.

8. Zaujal názor, že žalobca preukázal, že žalovaný neplnil svoje povinnosti spočívajúce v riadnom uhrádzaní platieb za žalobcom poskytované služby, preto jeho nárok na zaplatenie dlžných úhrad za služby poskytnuté žalobcom a žalovaným využité vo výške 120,73 eur vyhodnotil za dôvodný a zákonný.

9. Nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 240,83 eur, ktorý žalobca uplatnil tak, že ho ponížil o pomernú časť za každý mesiac zmluvnej viazanosti, po ktorý žalovaný dodržal dohodnuté zmluvné podmienky, a to v súlade so zmluvnými podmienkami strán uvedených v Dodatku k predmetnej zmluve o poskytovaní verejných služieb č. B. zo dňa 10.12.2014, vyhodnotil za nedôvodný.

10. Žalobca tvrdil, že vzhľadom na právne názory súdov vyslovené vo vydaných rozhodnutiach v prípade ním uplatnených žalôb na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktoré považovali súdy za neprijateľné zmluvné podmienky, odstránil nedostatky dohody o zmluvnej pokute. Podľa žalobcu v danom prípade dohoda o zmluvnej pokute zohľadňuje rozsah výhod, ktoré žalobca žalovanému poskytol a zohľadňuje aj časový aspekt porušenia zmluvných povinností. Dohoda o zmluvnej pokute rozlišuje, kedy došlo k porušeniu zmluvných povinností.

11. Súd prvej inštancie právne argumentoval, že podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výšku zmluvnej pokuty nepovažoval za zákonom limitovanú, avšak nemôže byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ustanovení § 3 ods. 1 OZ. Podľa súdu prvej inštancie v dohode o zmluvnej pokute musí byť jednoznačne špecifikovaná zmluvná povinnosť, na porušenie ktorej sa zmluvná pokuta vzťahuje. Výška zmluvnej pokuty má byť zásadne primeraná významu riadneho splnenia zmluvy pre zabezpečenú stranu.

12. Konštatoval, že žalobca v bode 2.5 zmluvných podmienok v Dodatku Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. B. zo dňa 10.12.2014 špecifikoval porušenia povinnosti, na ktoré sa vzťahuje zmluvná pokuta, keď uviedol, že účastník je povinný podniku uhradiť uvedenú zmluvnú pokutu v prípade porušenia nižšie v tomto bode uvedených povinností nasledovne:

a/ ak Účastník počas doby viazanosti uvedenej v čl. 2 bode 2.3 Dodatku poruší svoju povinnosť včas a riadne uhradiť cenu za Služby alebo povinnosť uhradiť včas a riadne iný svoj peňažný záväzok voči Podniku alebo povinnosť uhradiť včas a riadne Podniku inú platbu, ktorú je povinný platiť Podniku /a to aj v prípade, ak sa nejedná o peňažný záväzok voči Podniku, avšak Účastník je povinný ho uhradiť Podniku alebo prostredníctvom Podniku/, alebo

b/ ak účastník počas doby viazanosti uvedenej v čl. 2 bode 2.3 dodatku poruší svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s Podnikom podľa Zmluvy v znení tohto Dodatku a po celú dobu viazanosti užívať bez prerušenia služby prostredníctvom SIM karty alebo Účastník poruší svoju povinnosť neuskutočniť žiadny takýto úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť a/ alebo Dodatku

pred uplynutím doby viazanosti (bez ohľadu na to, či skutočne dôjde k ukončeniu dodatku alebo zmluvy), je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 289,00 eur, pričom výška zmluvnej pokuty sa bude postupne podľa nižšie uvedených pravidiel znižovať v závislosti od toho koľko celých mesiacov uplynulo od uzavretia tohto dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti. Výška zmluvnej pokuty sa vypočíta tak, že sa rozdiel medzi počtom mesiacov, na ktorý bola podľa ustanovení tohto dodatku stanovená doba viazanosti a počtom celých mesiacov, ktorý uplynul od uzavretia tohto Dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti, s ktorým je spojený vznik práva na túto zmluvnú pokutu, vynásobí číslom ktorý má v čitateli výšku zmluvnej pokuty, ako je táto uvedená v predchádzajúcej vete, a v menovateli číslo rovnajúce sa počtu celých mesiacov, na ktorý bola podľa ustanovení tohto Dodatku stanovená doba viazanosti. Výsledná suma zmluvnej pokuty získaná podľa pravidiel uvedených v predchádzajúcich dvoch vetách sa zaokrúhľuje na celé eurocenty nahor.

13. Dôvodil, že súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a OZ). Prihliadol na to, že rozsudkom Okresného súdu Prešov z 30.01.2015, č.k. 13C/198/2014-79 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.01.2016, č.k. 6Co/118/2015-101 bola zmluvná pokuta rovnakého významu ako daná Zmluvná pokuta vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keď rešpektovanie zákonného zákazu používania neprijateľných zmluvných podmienok sa vzťahuje aj na súdne konania, v ktorých si dodávatelia v čase ich vyhlásenia už uplatňujú plnenia z nich. Počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, ktorým bola predmetná zmluvná podmienka vyhlásená za neprijateľnú, platí zákonný zákaz jej ďalšieho používania. Ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky), považoval za oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Vyslovil, že ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane spotrebiteľa.

14. Pripomenul, že podľa § 53a ods. 1 OZ ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, za neplatnú a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ustanovenie § 53a OZ označil za dôsledok transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“. Ustanovenie § 53a ods. 1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takúto zmluvnú podmienku mal za absolútne neplatnú (§ 53 ods. 5 OZ). Jej ďalším používaním dodávateľ udržiava protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný. Priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky považoval za priamo rozporné so zákonom. Ak by priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, považoval by to za tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane spotrebiteľa.

15. Podľa súdu prvej inštancie je zmluvná pokuta zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Za podstatnú náležitosť dohody o zmluvnej pokute mal určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, avšak nemôže byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ustanovení § 3 ods. 1 OZ. V dohode o zmluvnej pokute musí byť podľa súdu prvej inštancie aj jednoznačne špecifikovaná zmluvná povinnosť, na porušenie ktorej sa zmluvná pokuta vzťahuje.

16. Predmetnú zmluvu uzavretú medzi stranami sporu považoval nepochybne za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. OZ a ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

17. Vychádzal z ust. § 544 OZ, v zmysle ktorého si účastníci môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorá je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť, pričom podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v § 3 OZ a teda nemôže byť podľa súdu prvej inštancie v rozpore s dobrými mravmi.

18. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že z ustanovení o zmluvnej pokute v dodatku k základnej zmluve o pripojení nevyplýva jednoznačná špecifikácia porušenia povinnosti, na ktorú sa vzťahuje. Podľa jeho názoru je vyššie uvedené ustanovenie v bode 2.5 zmluvných podmienok všeobecné a nejednoznačné. Spôsob výpočtu výšky zmluvnej pokuty podľa názoru súdu prvej inštancie nebol bežnému spotrebiteľovi bez akýchkoľvek pochybností deklarovaný tak, aby nebol podrobený súdnej kontrole v rámci neprijateľných zmluvných podmienok. Zdôraznil, že v dohode o zmluvnej pokute musí byť jednoznačne špecifikovaná zmluvná povinnosť, na porušenie ktorej sa zmluvná pokuta vzťahuje. Dospel k záveru, že z výkladu zmluvných povinností tak, ako ich uvádza žalobca, tieto skutočnosti v ustanoveniach o zmluvnej pokute nie sú zrejmé.

19. S poukazom na vyššie uvedené žalobu v časti týkajúcej sa nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 240,83 eur predovšetkým s poukazom na doterajšie rozhodnutia súdov v SR a smernicu Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, zamietol.

20. Ustálil, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku v časti sumy 120,73 eur, preto priznal žalobcovi aj úrok z omeškania z priznanej istiny v zákonnej výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 08.01.2016 do zaplatenia, v súlade so zákonom a ust. § 3 ods. 1 nar. vl. 586/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. /účinné od 1.1.2009/, ako vykonávacím predpisom k ust. § 517 ods. 2 OZ. Právnou skutočnosťou, ktorá bola rozhodná pre určenie začiatku omeškania žalovaného, bol deň nasledujúci po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku.

21. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu v konaní.

22. Proti tomuto rozsudku v rozsahu jeho zamietajúcej časti a v časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania podal riadne a včas prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobca a žiadal ho zmeniť a v uvedenom rozsahu zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že strany sporu uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb, pričom žalovaný si bol vedomý a výslovne súhlasil s tým, že v prípade porušenia svojich povinností vznikne žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu, ktorá sa postupne znižuje. Vyjadril názor, že dojednanie zmluvnej pokuty spôsobom a vo výške podľa Zmluvy nemožno požadovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ingerenciu zo strany súdu prvej inštancie považoval za neprimeranú, keď nemal za cieľ znevýhodniť spotrebiteľa, ale sankcionovať porušenie zmluvných povinností, s čím spotrebiteľ podpisom zmluvy súhlasil.

23. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

24. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec podľa § 378 ods. 1, § 379 a § 380 CSP bez pojednávania s poukazom na ust. § 385 ods. 1 CSP a postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

25. Vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu rozsahom odvolania podaného žalobcom bola predmetom odvolacieho prieskumu správnosť zamietajúceho rozhodnutia súdu prvej inštancie pokiaľ ide o nárok žalobcu na zmluvnú pokutu, keď súd prvej inštancie nedôvodnosť tejto časti žalobou uplatneného nároku založil na dvoch aspektoch. Najskôr dospel k záveru, že vzhľadom na predchádzajúce súdne rozhodnutia, ktoré určili relevantnú zmluvnú podmienku v záväzkových vzťahoch žalobcu za neprijateľnú a tým aj neplatnú, nemožno žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu priznať, nakoľko by tým došlo k neprípustnému udržiavaniu protiprávneho stavu. Následne sa zaoberal naplnením zákonných kritérií pre platnosť dojednaní o zmluvnej pokute v Zmluve o poskytovaní verejných služieb č. B. zo dňa 10.12.2014 a Dodatku k predmetnej zmluve. Súd prvej inštancie právne argumentoval, že podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výšku zmluvnej

pokuty nepovažoval za zákonom limitovanú, avšak nemôže byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ustanovení § 3 ods. 1 OZ. Podľa súdu prvej inštancie v dohode o zmluvnej pokute musí byť jednoznačne špecifikovaná zmluvná povinnosť, na porušenie ktorej sa zmluvná pokuta vzťahuje. Výška zmluvnej pokuty má byť zásadne primeraná významu riadneho splnenia zmluvy pre zabezpečenú stranu. Konštatoval, že žalobca v bode 2.5 zmluvných podmienok v Dodatku Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. B. zo dňa 10.12.2014 špecifikoval porušenia povinnosti, na ktoré sa vzťahuje zmluvná pokuta, keď uviedol, že účastník je povinný podniku uhradiť uvedenú zmluvnú pokutu v prípade porušenia nižšie v tomto bode uvedených povinností nasledovne:

a/ ak Účastník počas doby viazanosti uvedenej v čl. 2 bode 2.3 Dodatku poruší svoju povinnosť včas a riadne uhradiť cenu za Služby alebo povinnosť uhradiť včas a riadne iný svoj peňažný záväzok voči Podniku alebo povinnosť uhradiť včas a riadne Podniku inú platbu, ktorú je povinný platiť Podniku /a to aj v prípade, ak sa nejedná o peňažný záväzok voči Podniku, avšak Účastník je povinný ho uhradiť Podniku alebo prostredníctvom Podniku/, alebo

b/ak účastník počas doby viazanosti uvedenej v čl. 2 bode 2.3 dodatku poruší svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s Podnikom podľa Zmluvy v znení tohto Dodatku a po celú dobu viazanosti užívať bez prerušenia služby prostredníctvom SIM karty alebo Účastník poruší svoju povinnosť neuskutočniť žiadny takýto úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť a/ alebo Dodatku pred uplynutím doby viazanosti (bez ohľadu na to, či skutočne dôjde k ukončeniu dodatku alebo zmluvy), je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 289,00 eur, pričom výška zmluvnej pokuty sa bude postupne podľa nižšie uvedených pravidiel znižovať v závislosti od toho koľko celých mesiacov uplynulo od uzavretia tohto dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti. Výška zmluvnej pokuty sa vypočíta tak, že sa rozdiel medzi počtom mesiacov, na ktorý bola podľa ustanovení tohto dodatku stanovená doba viazanosti a počtom celých mesiacov, ktorý uplynul od uzavretia tohto Dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti, s ktorým je spojený vznik práva na túto zmluvnú pokutu, vynásobí číslom ktorý má v čitateli výšku zmluvnej pokuty, ako je táto uvedená v predchádzajúcej vete, a v menovateli číslo rovnajúce sa počtu celých mesiacov, na ktorý bola podľa ustanovení tohto Dodatku stanovená doba viazanosti. Výsledná suma zmluvnej pokuty získaná podľa pravidiel uvedených v predchádzajúcich dvoch vetách sa zaokrúhľuje na celé eurocenty nahor. Vyslovil názor, že z ustanovení o zmluvnej pokute v dodatku k základnej zmluve o pripojení nevyplýva jednoznačná špecifikácia porušenia povinnosti, na ktorú sa vzťahuje. Podľa jeho názoru je vyššie uvedené ustanovenie v bode 2.5 zmluvných podmienok všeobecné a nejednoznačné. Spôsob výpočtu výšky zmluvnej pokuty podľa názoru súdu prvej inštancie nebol bežnému spotrebiteľovi bez akýchkoľvek pochybností deklarovaný tak, aby nebol podrobený súdnej kontrole v rámci neprijateľných zmluvných podmienok. Zdôraznil, že v dohode o zmluvnej pokute musí byť jednoznačne špecifikovaná zmluvná povinnosť, na porušenie ktorej sa zmluvná pokuta vzťahuje. Dospel k záveru, že z výkladu zmluvných povinností tak, ako ich uvádza žalobca, tieto skutočnosti v ustanoveniach o zmluvnej pokute nie sú zrejmé. S poukazom na vyššie uvedené žalobu v časti týkajúcej sa nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 240, 83 eur zamietol.

26. Žalobca v rámci odvolania podaného proti preskúmanému rozsudku súdu prvej inštancie nesprávnosť jeho rozhodnutia o zamietnutí nároku na zmluvnú pokutu odôvodňoval tým, že žalovaný pri podpise Zmluvy o poskytovaní verejných služieb si bol vedomý a výslovne súhlasil s tým, že v prípade porušenia svojich povinností vznikne žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu, keď sa má jednať o zmluvnú pokutu, ktorá sa postupne znižuje. Mal za to, že dojednanie zmluvnej pokuty spôsobom a vo výške tak, ako bolo uvedené v zmluve, nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ingerenciu a ochranu spotrebiteľa súdom prvej inštancie v predmetnej veci považoval za neprípustnú, keď dojednaním zmluvnej pokuty nebol sledovaný cieľ spotrebiteľa znevýhodniť, ale sankcionovať ho za porušenie zmluvných povinností, s čím žalovaný súhlasil.

27. Podľa ust. § 380 ods. 1 CSP je odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi a v zmysle odseku 2 tohto ustanovenia prihliada ex offio len na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok. Ide o vyjadrenie zásady rovnosti zbraní a zásady kontradiktórnosti civilného sporového konania v štádiu konania odvolacieho. V praxi uvedené znamená, že odvolací súd teda preskúmava napadnuté rozhodnutie len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvádza výslovne vo svojom odvolaní. Uvedenou kvantitatívnu stránkou podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy a je tým obmedzená preskúmovacia právomoc odvolacieho súdu maximálne na dôvody vymedzené v odvolaní.

28. Preskúmaním dôvodov žalobcom podaného odvolania dospel odvolací súd k záveru, že žalobca v odvolaní žiadnym spôsobom právne neargumentoval proti záverom súdu prvej inštancie o tom, že

porušenia povinností dlžníka v dojednaní o zmluvnej pokute sú vymedzené všeobecne a nedostatočne určito, keď podľa súdu prvej inštancie nie je dostatočne špecifikovaná zmluvná povinnosť, na porušenie ktorej je zmluvná pokuta viazaná. Z uvedeného je potom potrebné vyvodiť právny záver, že dôvody podaného odvolania žalobcu nevyvrátili právny záver súdu prvej inštancie o neplatnosti zmluvného dojednania o zmluvnej pokute pre jeho neurčitosť, keď ho ani žiadnym spôsobom nespochybnili. Odvolací súd preto nemohol dôjsť k inému záveru, než že je rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vecne správny, keď z iných dôvodov uvedených v odvolaní ho ani nepreskúmal. Uvedený procesný postup zvolil so zreteľom na čl. 6 Základných princípov civilného sporového konania, podľa ktorého strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu, v danom prípade stranu žalovaného ako spotrebiteľa, a to aj v štádiu odvolacieho konania.

29. Vzhľadom na uvedené a s poukazom na obsah preskúmaného spisového materiálu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v súvisiacej časti o nároku na náhradu trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a s poukazom na ust. § 378 ods. 1 CSP, keď však úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne nevznikli.

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).